

३

१

अथसिंहव्याघ्रसहिताजागदीशीपंचलक्षणीप्रारभ्यते

पं.आ.
१

श्रीगणेशायनमः॥समारब्धेति॥समारब्धं यदनुमानप्रामाण्यपरीक्षणंतत्कारणीभूतं यद्यपि ग्रहोपाये प्रतिपादनं तन्निदानं व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमित्यर्थः। तथा च प्रा
माण्यवस्थायनेपोद्धानसंगत्या व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमिति भावः। अव्याप्यवृत्तीति। कपिसंयोगी एतदृशत्वादित्यादावव्याप्तिरित्यर्थः। इदंच येन रूपेण येन संबन्धेन च सा
ध्यत्वं तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावस्य प्रवेशमादृत्य। अन्यथा तु व्याप्यवृत्तिसाध्यकस्य लेपि विशिष्टाभावादिकमादाय दोषो बोध्यः। अव्याप्यवृत्तिसाध्यके व्याका
शादिहेतावव्यास्यभावादाह॥ सद्धेताविति॥ वृत्तिमद्धेतावित्यर्थः। ननु साध्यवद्विज्ञेयः साध्याभाववानित्यर्थे साध्याभाववत्पदवैयर्थ्यं साध्यवद्विज्ञावृत्तित्वस्यैव सम्य
कत्वात्। नचावृत्तित्वेन समसाध्यवद्विज्ञस्यान्वयाविवक्षणात्साध्याभाववता सममेव तादात्म्येनान्वयविवक्षणात्नवैयर्थ्यमिति वाच्यं। तथा सति। साध्यवद्विज्ञात्मको
योमनुवर्त्यः। संबंधीतदवृत्तित्वस्यैव सम्यक्त्वेन साध्याभावपदव्यर्थताधौव्यात्। अतः सममी समासं समर्थ्य व्याचष्टे॥ साध्यवद्विज्ञ इति॥ तथा च साध्यवद्विज्ञावृत्ताव
नन्वयाद्यथा सन्निवेशेन वैयर्थ्यमासाध्याभावे साध्यवद्विज्ञावृत्तित्वविशेषणं त्वव्याप्यवृत्तिसाध्यकसंग्रहार्थमेवेत्याशयः साध्यवद्विज्ञावृत्तिद्रव्यत्वादिति धूमादेः स
समारब्धानुमानप्रामाण्यपरीक्षाकारणीभूतव्याप्तिग्रहोपाये प्रतिपादनं निदानं व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमारभते न चित्यादिना साध्याभाववदव
ृत्तित्वस्याव्याप्यवृत्तिसाध्यकसद्धेतावव्याप्तिमाशंक्याह साध्यवद्विज्ञेति। साध्यवद्विज्ञेयः॥ त्वादव्याप्तिरसंभवो वा स्यात्। अतः साध्याभावेति॥ नच क
पिसंयोगी एतदृशत्वादित्यादेः संग्रहार्थमधिकरणभेदेनाभावभेदमादायैवलक्षणमिदं कार्यं तथा च साध्यवद्विज्ञेयोभावस्तदवृत्तित्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वात्सा
ध्यपदव्यर्थमिति वाच्यं प्रतियोगितासंसर्गेण साध्यायत्वेनैव साध्याभावस्य प्रवेशः नत्वभावत्वेनापीति न द्वैयर्थ्यशंका नवकाशात्। वस्तुनस्तु स्वप्रतियोगितावच्छेद
कसंसर्गेण साध्यवद्विज्ञेवर्तते यः साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साधीयोः भावस्तदवृत्तित्वमर्थः। तथा च साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साधीयत्वार्थकस्य साध्यपदस्या
नुतोस्वप्रतियोगितावच्छेदकीभूतसमवायादिसंसर्गेण वन्त्यादिमतोऽन्यस्मिन्पर्वतादौ वर्तते यः समवायसंबंधाद्यवच्छिन्नवन्त्याभावस्तदिति धूमादेः सत्त्वादव्याप्तिः
स्यादतस्तदुपात्तमिति नव्याः केचिन्व्याप्यवृत्तित्वाव्याप्यवृत्तित्वादिरूपविरुद्धधर्माभासानुयोगाद्यभावस्यैव वद्विज्ञाधिकरणभेदेन भेदेन तु गगनाद्यभावस्यापि मा

2

तथा च साध्यवद्भिन्नगगनाद्यभाववति धूमादेः सत्त्वादव्याप्तिरतः साध्यपदमित्याहुः। तन्महंशुणे गगनाद्यभावे गुणत्वादिसामानाधिकरण्यं न तु द्रव्ये गगनाद्यभावे तथात्व
मित्यादिप्रतीत्या गुणत्वसामानाधिकरण्यतद्भावयोर्विरुद्धधर्मयोः संभवादिति दिक् न च घटत्वघटाकाशसंयोगान्तरत्वावच्छिन्नाभाववान् गगनत्वादित्यत्राव्याप्तिः सा
ध्यवद्भिन्ने घटे वर्तमानस्य गगनादिसंयोगात्मकस्य साध्याभावस्याधिकरणे गगनत्वे हेतोः सत्त्वादिति वाच्यम्। अभावाभावस्यातिरिक्ततामते एवैतल्लक्षणकरणदिति
भावः भिन्नत्व इति। द्रव्यनिष्ठसंयोगाभावतो भिन्नत्वेत्यर्थः मानाभावादिति। तथा चान्नाव्याप्यवतिसाध्यकसद्देतावव्याप्तिरिति भावः। हेतोरिति। न च साध्यवत्प्र
तियोगिताकान्योन्याभावस्य केवलान्वयित्वादसंभव एव ब्रह्मसुचितो नाव्याप्तिरिति वाच्यं। बन्दिमान् गगनादित्यत्र गगनादिहेतौ लक्षणसंभवात्। तस्या
पिसद्देतुतया स्वयं वक्ष्यमाणत्वादिति भावः साध्यपदस्य सिद्धिकर्मतत्तद्रव्यक्तिपरतया जतत्तत्त्ववच्छिन्नान्योन्याभावा सामानाधिकरण्यरूपपर्यवसितार्थस्य द्रव्यं पृ
साध्याभावस्तद्वदवृत्तित्वमि त्यर्थः। कर्मादौ संयोगाद्यभावस्य भिन्नत्वे मानाभावादाह साध्यवदिति हेतोः साध्यवत्पक्षमिन्नदृष्टान्तवृत्ति
त्वेनाव्याप्तिराह सकलेति साकल्यं साध्याभाववतिसाध्यै च बोध्यं साध्याभावो वा साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताको ग्राह्यः तेन वि
पक्षे कदेशनिष्ठाभावप्रतियोगिनिव्यभिचारिणानातिव्याप्तिः नवानानाव्यक्तिसाध्यकसद्देतावव्याप्तिः। शिथीत्वादित्यादावेवलक्षणसंभवाज्जधव
ती पृथिवीत्वादित्यादावव्याप्तिः कथनमित्यपि वदन्ति ननु सकलस्य साध्यप्रतियोगिकाभावस्याधिकरणाप्रसिध्या व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिवारणार्थं यदि साध्याभावस्य
विशेषणं साकल्यं तदा बन्दिमान् धूमादित्यादिसद्देतावव्याप्तिः तत्रासित्तद्विपक्षावृत्तित्वावच्छिन्नाभावरूपस्य तत्तत्पक्षावृत्तित्वावच्छिन्नाभावरूपस्य वा साध्य
प्रतियोगिकाभावस्तोमस्याधिकरणाप्रसिद्धेरन आह साकल्यं साध्याभाववतीति तथा च साकल्यं न साध्याभावविशेषणमतेनाऽप्रसिद्धिरिति भावः। नन्वेवमपि
साध्याभाववन्निखिलांतर्गते महानसादौ वर्तमानस्याभावस्य प्रतियोगित्वं धूमादौ नास्तीत्यव्याप्तितादवस्थ्यमत आह साध्ये चेति। तथा च स पक्षो महानसादि
नसकलसाध्यस्याभाववान् इत्यदोषः प्राचक्षु व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिवारणार्थं साध्याभाववतियावत्वविशेषणे इते एव साध्ये यावत्वमव्याप्तिवारकतया सार्थकं

पं. जा.
२

भवतीत्यतः साध्याभाववत्येव साकल्यं प्राक्को नयति साकल्यमित्यादिनेत्ववतारयंति तन्मंदं साध्याभाववतिसाकल्यानुक्तावप्यतिव्याप्तिवारकतयेव साध्या
साकल्यविशेषणस्य प्रथमतः सार्थक्यसंभवात् । अन्यथा गगनारुति धर्मवान् द्रव्यत्वादित्यादौ पटत्वादिलक्षणतत्तत्साध्यव्यक्तभाववदुणादिनिष्ठाभावप्रतियोगिनिद्रव्यत्वादावतिप्रसंगादिनिधेयं ननु साध्यवत्यपि द्वित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य सकलसाध्यप्रतियोगिताकाभावस्य सत्त्वाद् संभवः किंच सकलप
दोत्तरसाध्यानाम्ना सकलसाध्यप्रतियोगिताकाभाववतो नुपस्थापनात्तेन समंसकलपदस्य कर्मधारयोप्यनुपपन्न इत्यत आह साध्याभावो वेति । तथा च साध्या
भाववत्येव साकल्यं हेतुसाध्यापीति भावः साध्याभाववतिसाकल्यप्रयोजनमाह तेनेति । विषये कदेशः कश्चिद्विषयः साध्यनिष्ठसाकल्यस्य साध्यतावच्छेदका
वच्छिन्नाभावस्य च विवक्षायाः फलमाहानवेति । एकव्यक्तिसाध्यके सकलसाध्यानुक्तावप्यव्याप्तिरग्रे स्थास्यतीत्याशयेन नानेत्युक्तम् ॥ अत्राप्यवृत्तीति । कपिसं
अव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्याप्यवृत्तिसत्त्वेतावव्याप्तेर्व्यभिचारिणिचाव्याप्यवृत्तावतिव्याप्तेर्वारणायाभावद्वये प्रतियोगिवैयधिकरणत्वं
बोध्यं हेत्वभावोपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरणः तत्प्रतियोगित्वं च हेतुतावच्छेदकरूपेण बोध्यं तेन द्रव्यत्वादौ सा
ध्यविशिष्टसत्तादौ नाव्याप्तिः ॥ योग्येतत्त्वादित्यादावित्यर्थः यद्यप्यग्रे हेत्वभावस्यापि प्रतियोगिवैयधिकरण्यावच्छिन्नस्यैव निवेशः करणीय इत्यव्याप्य
वृत्तिहेतावप्यव्याप्तिः संभवति । तथापि यथाश्रुतमूलस्मृतनानाव्याप्तिरित्यावेदयितुं व्याप्यवृत्तिहेतुक्तिः । व्यभिचारिणीति । एतद्द्रव्यत्ववान् कपिसंयोगादित्यादावि
त्यर्थः । अभावद्वयद्विती । साध्याभावे हेत्वभावे चेत्यर्थः । अत्र च साध्याभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यसाध्यताघटकसम्बन्धेन प्रतियोगिनो यदनधिकरणं तद्वृत्तित्वं
तेन धूमाद्यभाववतोप्ययः पिंडादेः कालादिसंबन्धेन धूमादिमत्वेपि नातिव्याप्तिः हेत्वभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यतु प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियो
ग्यनधिकरणत्वघटितं वाच्यं तेनायमात्माज्ञानादित्यादौ साध्याभाववतो घटादेर्विषयतया हेत्वभावप्रतियोगिमत्वेपि नातिव्याप्तिः हेत्वभावोपीति । अपि नासाध्या
भावसमुच्चयस्तेन विशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ नानिब्रूयति ॥ यद्यपि साध्याभावोपीति वक्तव्यं ततोऽपि शब्दादेव हेत्वभावस्य लाभसंभवात् । तथा

तोना व्याप्तिरिति भावः ननु यदा हि स्वसंयत्तिं चिच्छत्तः धिकरणं साध्यं भूतधूमाद्यनधिकरणं तद्व्यक्तित्वानधिकरणत्वं वन्द्यादेरप्यतो धूमवान्वहेरित्यादावति।
 व्याप्तिः। यद्यप्यधिकरणसाध्यनधिकरणं ततद्व्यक्तित्वानधिकरणत्वं तौ तु महागौरवमत आह। साध्यनिष्ठेति। साध्यनिष्ठाभावप्रतियोगित्वं सदेतोरप्यस्तीत्यतः
 सामानाधिकरण्याभाव उक्तः न च साध्यनिष्ठस्य सामानाधिकरण्याभावस्य प्रतियोगित्वं सामानाधिकरण्य एव ननु वन्द्यादावित्यस्य सदेतावति व्याप्तिः साध्यनिष्ठाभावप्र
 तियोगिवृत्तित्वनिरूपकाधिकरणवृत्तित्वस्य विवक्षितत्वात् वस्तुतः असमानाधिकरण्यसामानाधिकरण्यसंबन्धेनाभाव इति परमार्थः। न चैवं द्रव्यविशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिः सामानाधिकरण्याभावस्याप्यवृत्तित्वेन साध्यनिष्ठत्वात् एतदस्वरसेनैव वाकल्यांतरानुसूत्रादित्यपरे न चैवमपि बहिर्मान्धूमादित्यादिविष
 मव्याप्तेहेतावव्याप्तिः महानसीयवन्दिनिष्ठस्य पर्वतवृत्तित्वाभावस्य प्रतियोगिभूतं यदा धेयत्वं तन्निरूपके पर्वतादौ धूमादेर्वर्तमानत्वात् साध्यसामान्यनिष्ठाभावप्र

साध्यनिष्ठा धेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकाभावप्रतियोग्यधिकरणता सामान्यकत्वमिति निष्कर्षस्तेन सत्तावान्द्रव्यत्वादित्यादौ न हो
 नियोग्या धेयतानिरूपकाधिकरणवृत्तित्वे तौ च महागौरवमत आह। साध्यनिष्ठा धेयत्वेति। अत्रा धेयत्वं साध्यता घटकसंबन्धेन ग्राह्यं तेन रूपवान्महा ॥ ४॥
 कालत्वादित्यादौ संबन्धसामान्येन रूपनिष्ठा धेयत्वानिरूपके गगनादौ हेतोरवृत्तित्वेपि नातिव्याप्तिः सदेतौ साध्यवद्विन्नवृत्तौ ननु साध्यनिष्ठा धेयत्वानिरूपकाधि
 करणवृत्तित्वमवश्यं हेतुता घटकसंबन्धेन वाच्यमन्यथा बहिर्निष्ठा धेयत्वानिरूपके स्वावयवे समवायादिना धूमादेः सत्त्वादव्याप्यतेः तथा च सत्तावान्द्रव्यत्वाद्मा
 द्वित्यादावव्याप्तिः साध्यनिष्ठा धेयत्वानिरूपके जात्यादौ समवायेन संयोगेन वा वृत्त्यप्रसिद्धेः किंच द्रव्यविशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिः द्रव्यत्वनिष्ठा धेयत्वानिरूपकगुण
 द्विवृत्तित्वस्य विशिष्टसत्तायां सत्त्वादित्यत आह साध्यनिष्ठेति। धूमनिष्ठा धेयत्वानिरूपके जलादौ वन्द्यादधिकरणत्वाभावसत्त्वाद्भिचारिण्यतिव्याप्तिरतो व्यापकेति
 व्यापकत्वं तु प्रतियोगिविधयधिकरण्याघरितमेव ग्राह्यं तेन संयोगेन वन्द्याधिकरणत्वस्याप्यवृत्तितया तदभावस्य तस्यायः पिंडवृत्तित्वेपि नातिव्याप्तिः वन्द्याधिकरणत्व
 गगनोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य धूमनिष्ठा धेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकत्वादतिव्याप्तिस्तु सामान्यपदं तथा च हेतुता वच्छेदकसंबन्धवच्छिन्नयदमावच्छिन्नाधिक

रणत्वसामान्यभावत्वेन साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकत्वं तद्वर्तमानत्वमर्थः तेन वह्नि निष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वलादौ कालिकसंबंधेन धूमाधिकरणतायाः सत्त्वेपि नाव्याप्तिः। न वा वह्न्यधिकरणत्वाभावस्यापि प्रमेयत्वादिना धूमनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकत्वेऽप्यतिव्याप्तिः न च हेतुतावच्छेदकसंबंधेन यद्वर्तमानवच्छिन्नाभावत्वेन तादृशाधिकरणताव्यापकत्वमित्यस्यैव समस्य क्लेशाधिकरणत्वाभावपर्यंतानुप्रवेशो व्यर्थ इति वाच्यम्। नृत्पनियामकसंबंधेन हेतुतायामव्याप्तिप्रसंगात् तादृशसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेः अस्माकं तु तादृशसंबंधेन यदेतत्संबंधित्वं तस्य स्वरूपसंबंधावच्छिन्नाभावप्रतियोगित्वमादाय लक्षणसंभवात् किंचाधिकरणत्वाप्रवेशो वक्ष्यादेः साध्यत्वे संयोगादिसंबंधेन रूपरादिहेतावतिव्याख्यापतिः संयोगेन रूपराद्यभावस्य केवलान्वयितया वह्नि निष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकत्वादिति भावः। साध्यवद्भिन्नेति। अत्रापि साध्यवद्भिन्नत्वव्यापकाभावप्रतियोग्यधिकरणतासामान्यकत्वमिति निष्कर्षो

साध्यवैयधिकरण्यं साध्यवद्भिन्नाधिकरणत्वं। चरमाधिकरणत्वांशस्यानतिप्रयोजनकतया तदपहाय द्वयमेकोन्या अनृत्यदूषय। नितदुभयमपीति। साध्येत्यादेः साध्ययदधिकरणानधिकरणतत्वाभावः। साध्यस्य यदनधिकरणं तद्वृत्तित्वाभावश्चार्थः॥ बोध्यः तेन सत्तावा नृत्पत्वादित्यादौ नाव्याप्तिः॥ ननु प्रागुक्तस्यार्थस्य शब्दान्तरेणाभिधानमनुवादः स चात्र संभवी साध्ययदधिकरणानधिकरणतत्वाधिकरणत्वस्य साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वानधिकरणत्वस्य च प्रागुक्तस्य साध्यानधिकरणानधिकरणत्वशब्देनावधानादत आह। चरमेति। तत्त्वाधिकरणत्वाभावे तत्त्वाभावस्याप्रवेशोऽप्यर्थमसंभवीत्यत उक्तं। अनतिप्रयोजनकतयेति। तथा च प्रकृतलक्षणवाक्यस्य साध्ययदधिकरणानधिकरणतत्वाभावे साध्यस्य यदनधिकरणं तद्वृत्तित्वाभाव एव च तात्पर्यात् प्रागभिप्रेतार्थस्य शब्दान्तरेणाभिधानमेवानुवादः स चात्र संभवत्येवेति भावः साध्यमित्यादि साध्यानधिकरणेत्यादौ मध्यवर्तिनो व्यत्यासेन चरमाधिकरणत्वांशेन सहान्वयादेव तत्राभेदस्याशयः केवलान्वयिनीति। अव्याप्तिरिति परेणान्वयः अव्याप्तेर्हेतुमाह। साध्यनिष्ठेति। नानाव्यक्तिसाध्यके चेति मूलोक्तं धूमहेतुमभिप्रेत्येतेन शब्दान्गगनत्वादित्यादौ नानाव्यक्तिसाध्यकाव्याप्तिविरहेऽपि न ह्यतिः न्यूनतां परिहरति। क्वचिदिति। विशिष्टसत्तावान्जानेरित्यादावतिव्याप्ति

पितृप्रतियोगित्वं चेत्त्यग्रेतनतत्पदेनानिर्दिष्टहेत्वाभावप्रतियोगित्वं चेत्त्यभिधाने च ग्रंथगौरवं स्यादिति त्वमभिधानमाप्रतियोगिताव
 च्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगीति प्रतियोगिपदं प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेनावच्छेदकस्य वैशिष्ट्यलाभाय तेन दृष्टादौ कालिकादिसंबन्धेन धूमत्वाद्यवच्छिन्न
 स्यकाष्ठादेः संयोगसंबन्धेन सत्येपि नाव्याप्तिः तत्प्रतियोगित्वं हेत्वभावप्रतियोगित्वं हेतुतावच्छेदकरूपेणेति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन त्वपि बोध्यम् तेनात्मभिन्न
 द्रव्यत्वादित्यादौ साध्याभाववत्यात्मनि वर्तमानस्य प्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन प्रतियोगिव्यधिकरणस्य कालिकादिसंबन्धावच्छिन्नद्रव्यत्वत्वावच्छिन्नाभाव
 स्य प्रतियोगित्वेऽपि द्रव्यत्वस्य नातिव्याप्तिः न च हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन प्रतियोगिवैयधिकरण्योक्त्येवातिव्याप्तिवारणसंभवान् हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन प्रतियोगि
 त्वविवक्षाव्यर्थेति वाच्यं तथा सति निर्धूमत्वव्याप्यवान्निर्वह्निव्यादित्यादौ निर्वह्नित्वभेदमाहायेवलक्षणसंभवे निर्धूमत्वव्याप्येत्याद्युत्तरग्रंथे वक्ष्यमाणा व्याप्त्यल
 न्वाविशिष्टसत्तात्वादिना तादृशभावप्रतियोगिनिसत्तादावतिप्रसंगः यत्रैकव्यक्तिकं साध्यं विपक्षोवातत्र निर्धूमत्वादिव्याप्यतत्वेन सा
 ध्ये निर्वह्निव्यादौ चाव्याप्तिः तत्र हेत्वभावस्य वन्त्यादेः प्रत्येकं यावद्विपक्षावृत्तित्वात् त आह साध्यवदिति अत्रान्योन्याभावस्य साध्यवत्त्वाव
 च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्तिवल्लभ्यं न हि भवति नीलो घटो घटान्यदिति ऐक्यतापक्षेति ध्येयं हेत्वभावेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रति
 योगिवैयधिकरण्यविवक्षायाः फलमाह तेन द्रव्यत्वादाविति अन्यथा साध्याभाववतिगुणादौ विशिष्टसत्ताभावस्य सत्तारूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वाद
 व्याप्तिरेव स्यादिति भावः अत्र द्रव्यत्वस्य साध्यतायां सकलसाध्याप्रसिद्धाः व्याप्तेरुक्तविवक्षयाप्यप्रतीकारादिपदं तेन गुणवत्त्वादिसाध्यस्यापसंग्रहः द्रव्येन
 रासमेवेतमात्रं वा प्रकृते द्रव्यत्वमिति ध्येये हेतुतावच्छेदकरूपेण हेत्वभावप्रतियोगित्वविवक्षायाः फलमाह न वेति सत्त्वादाविति द्रव्यत्वादौ साधे इत्यनुवर्त
 ने यत्रैकव्यक्तिकमिति तथा च द्रव्यं पृथिवीत्वादित्यादावव्याप्तिः तत्र सकलसाध्याप्रसिद्धेरित्यर्थः नन्विदोषस्वरसात्साध्यसामान्याभावेऽप्यनिवेशितत्वा
 त्साध्यसाकत्वेन देयमेवेत्यत आह विपक्षोवेति एकव्यक्तिकमित्यनुषज्यते तथा च यत्रैकव्यक्तिरेव साध्याभाववती तत्र गगनादतिधर्मवान् गगनान्यत्वादि

पं. जा.
२

स्यादावव्याप्तिः साध्याभाववतः साकल्याप्रसिद्धेरित्यर्थः। ननु साध्यादिभेदेन व्याप्तेर्भेदाद्यत्रैक एव विपक्षस्तत्रत्यलक्षणे साध्याभाववति साकल्यविशेषणं न हेतु-
मशेषत्व रूपं वा साकल्यं निवेश्यमनोदोषांतरमाह। निर्धूमत्वव्याप्य इति। निर्धूमत्वस्य साध्यत्वे यत्रैकव्यक्तिकमित्यनेनैव गतार्थता स्यादतो व्याप्यपर्यंतं निर्धूम-
त्वव्याप्यस्यापि स्नेहादेः स्नेहत्वादिना साध्यत्वे बन्धुभावस्य व्यभिचारित्वाद् संग्रहीनदोषा येत्यतः उक्तम्। तत्वेन साध्ये इति। निर्धूमत्वव्याप्यत्वेन साध्य इत्यर्थः। प्र-
त्येकमिति। तथा च हेतुभावस्य महानसीयवन्तः साध्याभाववत्सकलांतर्गतपर्वताद्यवृत्तित्वाद् व्याप्तिरिति भावः। अत्र निरुक्तप्रतियोगिवैयधिकरण्यावच्छिन्न-
साध्याभावव्यापकतावच्छेदकं निरुक्तवैयधिकरण्यावच्छिन्नपदमवच्छिन्नाभावत्वं तद्वर्तमानव्याप्तिरित्युक्तौ तु नैष दोष इति धेयं। ननु साध्यवत्प्रतियोगिकान्य-
तरस्य धूमादिमत्तिसत्त्वाद व्याप्तिरित्याह। अत्रेति। तथा च साध्यवत्पदेन निरुद्धलक्षणयोपस्थापितस्य साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिता-
कस्यान्यपदार्थैकदेशः न्यत्वेनादात्म्येनान्वयात्साध्यवत्तिचविशिष्टसाध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदासत्त्वान्वाव्याप्तिः गुरुधर्मस्यावच्छेदकत्वे। पगमाच्च-
द्वेष्टिवीत्यादित्यादौ द्रव्यत्वविशिष्टद्रव्यत्वावच्छिन्नभेदाप्रसिद्धानाव्याप्तिरिति भावः। यद्धर्मविशिष्टबोधकपदसमभिव्याहतेनान्यादिपदेनोपस्थापितेन्यत्वा-
दोतद्धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वप्रकारेणैव तादात्म्येनान्वयोनतु तद्धर्माश्रयप्रतियोगिताकत्वेनेत्यत्र व्युत्पत्तौ प्रमाणमाह॥ नहीति॥ तथा च तादृशव्युत्पत्त्यस्वीका-
रे नीलघटघटप्रतियोगिकभेदसत्त्वानीलो घटो घटान्यद्रव्यव्यवहारः स्यादिति भावः। अत्र च द्रव्यघटान्यद्रव्याद्यप्रयोगात् यन्निष्ठप्रतियोगिताकत्वेनान्यादिपदेनभे-
दो बोध्यते तदवृत्तिधर्मस्यैवानुयोगितावच्छेदकत्वात् तत एव घटो घटान्यद्रव्यवारणसंभवात् नीलघटत्वस्यानुयोगितावच्छेदकत्वपर्यंतानुधावनमिति मंतव्यं नीलो-
घटो घटान्यद्रव्यवसम्पक्काठः तथैव प्रकृतोपयोगित्वसंगतेः घटादन्यद्रुतिपाठस्तु साध्यवदन्येत्यत्र पंचमीसमासे लुप्तविभक्तिस्मारितप्रतियोगित्वप्रकृत्यर्थतावच्छे-
दकावच्छिन्नत्वसंसर्गमर्यादया भानमाहृत्य कथंचित्संगमनीयः घटः पदो नैत्यादौ तु पटपदं मुख्यार्थपुरमेव ननु प्रकृतद्रव्यपदत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपरं निपा-
तानिरिक्तस्थले एव नामार्थयोरभेदातिरिक्तान्वयाव्युत्पन्नतयान्नोपस्थापिते भेदपदत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंसर्गेणैव पटस्यान्वयसंभवात्। पटत्वावच्छि-
न्नप्रतियोगिताकत्वं तु पटत्वमवच्छिन्नत्वं प्रतियोगित्वं चेति नित्यमेव विशेषविशेषणमात्रावच्छेदसंसर्गः ननु वस्तुगत्या पटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वं तन्मात्रं पदो-

राम

३

नेत्यत्र परत्वावच्छिन्नत्वस्याप्यनुभवसिद्धत्वात् अन्यथा प्रतियोगिताव्यक्तिभिरेव तत्तद्विशिष्टवृत्त्युपपत्तौ परत्वादेस्तदवच्छेदकत्वमेव न स्यात् मानाभावात् अत
एव केवलान्वयिग्रन्थे वन्निर्नास्तीत्यत्र वन्निवृत्तदवच्छिन्नत्वं प्रतियोगित्वं च संसर्गमयो दयाभासत इति स्वयमप्युक्तं इत्यमेव च प्रमेयं नास्तिकं बुद्धौ वादिमात्रास्ती
त्यादिशब्दबोधानां संसर्गकोटावेव प्रतियोगिताया प्रमेयत्वावच्छिन्नत्वावगाहितया भ्रमत्वं संसर्गप्रकारसाधारणविशेष्यविशेषणभावस्यैव भ्रमत्वघटक
त्वात् अन्यथा स्वसम्बन्धेन प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगित्वस्यालीकतया भ्रवंडतत्संबन्धेन प्रमेयस्याभावे धर्मिष्वन्वया संभवेन भ्रमत्वानुपपत्तेः सदुप
योगेणाप्यसत्तः संसर्गमयो दयाभासस्यानंगीकारात् क्लृप्तेन परत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबन्धेन चाभावे प्रमेयस्य सत्त्वेन तादृशसम्बन्धेन भ्रमत्वस्य वक्तुमश
क्यत्वात् परत्वादेरन्वयितानवच्छेदकतया तदवच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबन्धेन प्रमेयत्वादिविशिष्टस्यान्वये निराकांक्षत्वाच्च। अन्यथा घटवत्प्रतिघटो नास्ती
त्यादेः प्रमाणत्वापत्तेः तन्न ह्यदत्तावच्छिन्नप्रतियोगित्वसम्बन्धेन घटविशिष्टस्य घटविशेषाभावस्य तत्र सत्त्वात् एतेन सत्तासमवायिन्यपि गुणादौ विशिष्ट
सत्तात्वावच्छिन्नस्य समवायेनासत्त्ववत् घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबन्धेन घटत्वावच्छिन्नवतोपि घटाद्यभावस्य तादृशसंबन्धेन प्रमेयत्वावच्छिन्नवत्त्वम
तः प्रमेयं नास्तीत्यादौ घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबन्धेन प्रमेयत्वावच्छिन्नस्यैवाभावांशे भ्रमत्वमित्यपि प्रत्युक्तं घटत्वादेरन्वयितानवच्छेदकतया तदव
च्छिन्नप्रतियोगितासम्बन्धेन प्रमेयत्वविशिष्टस्यान्वये निराकांक्षतया तथा शब्दस्यासंभवादिति ध्येयमानीलघटो नास्तीत्यादौ तु नीलघटत्वस्यान्वयितव
च्छेदकत्वेन तादृशधर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वमेव संसर्गो न तु नीलत्वघटत्वादिप्रत्येकावच्छिन्नप्रतियोगित्वं नीलपरस्य पीतघटस्य वाधिकरणतादृश
प्रयोगापलापपत्तेः नीलोपलक्षितस्य घटत्वमात्रस्यान्वयितवच्छेदकत्वे तु घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वमेव तथा संयोगेन घटो नास्तीत्यादौ तु तृतीयाविभक्तौ नावच्छि
न्नत्वमर्थः संसर्गभूतप्रतियोगिताया तदन्वया संभवात् किंत्ववच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं प्रतियोगित्वमात्रं वावच्छिन्नत्वसंसर्गेण संयोगादेः तत्रान्वयादेव विशिष्ट
लाभसंभवात् न चैवं संयोगेन घटाभावस्यैव समवायेन घटविशिष्टद्रव्यत्वाभावतया समवायेन कपाले घटो नास्तीति व्यवहारपत्तिः तृतीयां तसमभिव्याहार
स्थले तदुपस्थाप्य प्रतियोगित्वस्यैव संसर्गतया व्युत्पन्नत्वात् समवायावच्छिन्नघटप्रतियोगिताकाभावस्य च कपाले विरहान् अस्तु वा घटत्वावच्छिन्नस्यैव सं

योगसंबंधावच्छिन्नत्वस्यापि प्रतियोगित्वांशे संसर्गमर्यादयैव भानं तृतीयांत समभिव्याहारस्य नित्यामकत्वाच्चातिप्रसंगः घटानधिकरणं भूतलमित्यादौ तुल
स्ययाधिकरणपदमेव घटाधिकरणार्थकं घटपदं तात्पर्यग्राहकं अन्यथानधिकरणपदेनाधिकरणसामान्यभिन्नत्वोक्तौ भूतलेतस्य बाधः स्यात् न च घटान्वित
स्यैवाधिकरणभेदस्तत्र न जा बोधनीयः समासांतर्गतं न जा मुत्तरपदार्थमात्रान्वयित्वव्युत्पत्तेः अन्यथानीलो घटो घट इत्यादौ नीले घटान्वयस्य घटत्वं नीलाप्रमेयः पर इ
त्यादौ च नीलप्रमेयान्यस्य परत्वं प्रतीयेत् वस्तुतः स संबंधिकपदस्थले व्युत्पत्तिवैचित्र्यं प्रतियोगितानवच्छेदकं घटानधिकरणं भूतलमित्यादौ घटाद्यन्वितस्यैवा
धिकरणादेर्भेदोभासते अन्यत्र त्रिपदतत्पुरुषात् पदमेव घटस्य नाधिकरणं प्रतियोगिताया नावच्छेदकमित्यादिरीत्या त्रिपदतत्पुरुषेण विशिष्टलाभसंभवादिनितु
परमार्थः पीतः शंखो नास्तीत्यादौ शब्दबोधस्तु न शंखत्वावच्छिन्नतया प्रतियोगित्वमवगाहने तन्मात्रस्यान्वयितानवच्छेदकत्वात् शंखवत्तयानिश्चिते धर्मिण्यपि ता
नापीति साध्यसमानाधिकरणं यस्य यदधिकरणानधिकरणं साध्यंतत्वं साध्यनिष्ठा सामानाधिकरण्यप्रतियोगित्वम् साध्यनिष्ठा धेयत्वा
निरूपकाधिकरणवृत्तित्वमिति यावत् तदनधिकरणत्वमित्यर्थः साध्यवद्भिन्नस्वसाध्यनिष्ठा धेयत्वा निरूपकत्वात् न ह तौ नातिप्रसंगः ॥ ६ ॥

दृशः प्रयोगात् परंतु पीतशंखत्वावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन संसर्गमर्यादया प्रतियोगित्वमवगाहने न जादिपदानां यद्वर्मविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिस्त्वोपस्थाप्याभावध
र्मिकान्वयबोधजनकत्वं तद्वर्मावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन प्रतियोगितासंसर्गकान्वयबोधजनकत्वव्युत्पत्तेः इयं तु विशेषः यद्दो नास्तीत्यादिशब्दे सांसर्गिकी प्रतियो
गित्वावगाहिता प्रसिद्धेन घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन निरूपिता पीतः शंखो नास्तीत्यादौ तु पीतशंखत्वावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेनाप्रसिद्धेनैव त्यादिकं बहुतरमूह
नीयं ॥ इति जा गरीशी पंचलक्षणी संपूर्णा ॥ श्रीगणाधीशाय नमः ॥ साध्या सामानाधिकरण्यपदस्य साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वार्थकत्वे साध्यवैयधिकरण्येत्यादि उत्तरल
क्षणेन यौनकतया पतिरतो व्याचष्टे साध्यमसमानाधिकरणं यस्येति तत्त्वमिति परेणान्वयः बहिःमात्रस्यैव अधिकरणतत्तद्वत्समानाधिकरणत्वात् बहिःमाभूमादित्यादा
वव्याप्तेराह यदधिकरणेति यदधिकरणमनधिकरणं यस्येति व्युत्पत्त्या यस्याधिकरणं साध्यानधिकरणं तत्त्वमित्यर्थः तत्तद्वत्साधिकरणं तु न बहिःसामान्यानधिकरणम

राम
४

6
 रित्यर्थः विशिष्टधर्मवच्छिन्नाधिकरणत्वस्येव तदवच्छिन्नाधेयत्वस्यानतिरिक्तत्वादिति भावः यत्किंचिदिति साध्यवत्तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्न इत्यर्थः नानाधि-
 करणसाध्यकेति। यत्र साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणं नानातन्त्रेत्यर्थः। तेन कस्याश्चिदपि बन्धिव्यक्तेर्नानाधिकरणवृत्तित्वविरहेऽपि न बन्धिसाध्यकधूमा-
 दसंग्रहः। सर्वत्र केवलान्वयिनिर्दिष्टे च सार्वभौममतमुत्थापयति। केचित्त्विति हेत्वधिकरणइति सप्तम्यर्थो वच्छेदकत्वं तच्च साध्यवद्वृत्तित्वाभावेऽपि। तेनैव
 ति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनैवेत्यर्थस्तस्य च साध्यवद्वृत्तित्वेन सहा न्वयः साध्यवत्वमपियेन संबन्धेनैव न रूपेण साध्यता तत्संबन्धेन तद्रूपावच्छिन्नवत्वं बोध्य-
 म। तेन समवायेन बन्धः साध्यत्वे धूमे विशिष्टसत्त्वसाध्यके सत्त्वादेर्नानाव्याप्तिः। तदधिकरणभिन्नत्वमिति। तदत्यन्ताभावत्वोक्तौ द्रव्यसत्त्वादित्यादावतिव्या-
 प्तिः गुणाद्यवच्छेदेन द्रव्यवृत्तित्वाभावेऽप्येव द्रव्यावच्छेदेन सत्तायामभावसत्त्वादतो भिन्नत्वपर्यन्तानुसरणं भेदस्तु नान्व्याप्यवृत्तिः तद्व्याप्यवृत्तित्वे तु तादृशवृत्ति-
 तत्र केवलान्वयिनि साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणाप्रसिद्धानानाव्यक्तिसाध्यके च एकसाध्यव्यक्तिनिष्ठाधेयत्वानिरूपका-
 धिकरणत्वं। साधनाधिकरणव्यक्तपक्षे तस्यैव व्याप्तिः। क्वचिद्व्यभिचारिण्यतिप्रसंगश्चाद्ये। द्वितीये च साध्यवैयधिकरण्ये यदि साध्यवत्त्वा-
 वच्छिन्नप्रतियोगिताको भेदो विवक्षितस्तदा केवलान्वयिनियदि च यत्किंचित्साध्यवद्व्यक्तिभेदस्तदा नानाधिकरणसाध्यके सर्वत्राव्या-
 प्तिः। केचित्तु साध्यसामानाधिकरण्यहेतुतावच्छेदकसंबन्धेन हेत्वधिकरणे तेनैव सम्बन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वाभावस्तदधिकरणभिन्नत्व-
 त्वाभाववती यावती व्यक्तित्वनद्वेदकवत्वं वक्तव्यमिति भावः। हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन हेत्वधिकरणइत्यस्य फलमाह। स्वावयवे संयोगेनेति। मर्थस्तेन धू-
 मवृत्तावपि न इति रित्यन्वयः। तथा चेतादृशसम्बन्धेन हेत्वधिकरणत्वाप्रवेशे स्वावयवावच्छेदेन धूमस्य बन्धिमत्संयुक्तत्वाभाववत्त्वाद्बन्धिमन्धूमादित्यादाव-
 व्याप्तिः स्याच्च पुनरसंभवः इदं वाच्यं यत्साध्यवद्वृत्तित्वादिकेवलान्वयिनिलक्षणसंभवादिति भावः अत्र चोत्पन्निकालावच्छिन्ने घटे पृथिवीत्वे रूपवद्वृत्तित्वेनेत्यादिप्र-
 तीत्या घटाद्यवच्छेदेन पृथिवीत्वादौ रूपवद्वृत्तित्वाभावाभ्युपगमे हेत्वधिकरणनिष्ठमवच्छेदकत्वं निरवच्छिन्नं ग्राह्यं तेन रूपवान् पृथिवीत्वादित्यादेर्नानाव्याप्तिः। त-

सिं. जा.
६

त्रघटनिष्ठावच्छेदकत्वस्योत्पत्तिकालेनावच्छेदादिति ध्येयं। तेनैवेत्यस्य फलमाह। वन्निमतिचसमवायेनेति हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवद्भित्वा नुक्तौ स
 म्बन्धसामान्येन हेत्वधिकरणावच्छेदसाध्यवद्भित्त्वसामान्याभावो न निवेश्यः साधनाधिकरणावच्छेदतादृशाभावस्याप्रसिद्धेः। किंतु यत्किंचित्संबन्धेन साध्य
 वद्भित्त्वाभावः प्रवेशनीयः तथा च हेत्वधिकरणपर्वताद्यवच्छेदेन धूमादौ वन्निमत्समवेतत्वाद्यभावसत्त्वादसंभव एव स्यात् यदि तेनैव संबन्धेन साध्यवद्भित्त्व
 प्रवेशो न स्यादिति भावः। ननु हेत्वधिकरणावच्छेद्यत्वविशिष्टस्य साध्यवद्भित्त्वाभावस्याधिकरणाप्रसिद्धालक्षणमिदं संभवितादधिकरणस्यैव तन्निष्ठधर्मो
 वच्छेदकतया गगनजलत्वादौ वन्निमत्पर्वतसंयुक्तत्वाभावस्य धूमवत्पर्वतानवच्छेद्यत्वादत आह। तादृशाभावश्चेति हेत्वधिकरणावच्छेदसाध्यवद्भित्त्वाभा
 वश्चेत्यर्थः। संबन्धान्तरेण हेतुतावच्छेदकसंबन्धान्यसम्बन्धेन तथा च हेतुमत्पर्वतावच्छेद्यत्वविशिष्टस्य वन्निमत्संयुक्तत्वाद्यभावस्याधिकरणत्वं पर्वतीय
 रूपादावेव प्रसिद्धमिति भावः। यद्यपि रूपादौ वन्निमत्संयुक्तत्वाद्यभावस्य व्याप्यवद्भित्त्वात् तत्र पर्वतादिकं नावच्छेदकं भावाभावयोरकत्रत्यर्थमेवावच्छेद

स्वावयवे संयोगेन वन्निमतिचसमवायेनावृत्तावपि न क्षतिः। तादृशाभावश्च सम्बन्धान्तरेण तत्रैव वर्तमाने सुलभः॥

कस्वीकारादित्यप्रसिद्धितादवस्थेन च महानसादिसंयुक्ते कालिकादिसम्बन्धेन पर्वतादिनिष्ठघटादौ वन्निमत्संयुक्तत्वाभावस्य पर्वताद्यवच्छेद्यत्वप्रसिद्धा
 नदोषदृतिवाच्यम्। इत्थमपि एतद्रूपवानेतद्रूपादित्यादौ वन्निमत्संयुक्तत्वाधिकरणावच्छेदेन एतद्रूपवत्समवेतत्वाभावस्याप्रसिद्धेर्दुर्बलत्वात् तथापि पर्वतावच्छेदे
 न तदीयरूपेण वन्निमत्संयुक्तत्वमित्यादिप्रतीत्या व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकत्वस्वीकारादित्यमभिधानं हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवद्भित्त्वाभावविशिष्टस्य
 स्याधिकरणं तदन्यत्वे वायेयतात्पर्यं तथा च व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकत्वासेवेपि साध्यवद्भित्त्वाभावविशिष्टस्य स्याधिकरणं तद्विन्नत्वमादायैव लक्षणसंगतिः न च
 वस्तुगत्या साध्यवद्भित्त्वाभावविशिष्टस्य स्याधिकरणं हेत्वधिकरणं तदन्यत्वात्तौ वन्निमान्धूमादित्यादावव्याप्तिः स्वावयवावच्छेदेन वन्निमत्संयुक्तत्वाभाववतो
 धूमस्याधिकरणतायाः साधनवत्पर्वतादौ सत्त्वात् साध्यवद्भित्त्वाभावविशिष्टयद्भित्त्वावच्छिन्नाधिकरणत्वं हेतुमतस्तदन्यत्वात्तौ वन्निमान्धूमादिदं

राम
६

वाच्यं हेतुत्वादित्यादौ सर्वत्रैवासंभवः साध्यवदसंयुक्तत्वादिविशिष्टतद्गुणपरिव्यक्तित्वस्य गुरुतया प्रमेयरूपत्वावच्छिन्नायाः प्रतियोगिताया इव तदवच्छिन्नाधि-
 करणत्वाप्रसिद्धेः केवलस्यातिप्रसंग एव विशिष्टधर्मस्याधिकरणतानिरूपकतावच्छेदकत्वकल्पनादिनिवाच्यसर्वभौमानामनेप्रतियोगिताया इवाधिकरणताया-
 अपि गुरुधर्मवच्छेद्यत्वापगमात् अन्यथा समवेतत्वादिकमपेक्ष्य सत्तावत्संभवेन तत्त्वस्य गुरुतया साध्यवद्वृत्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाप्रसिद्धासत्तावा-
 न्द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिप्रसंगात् ननु साध्यसामानाधिकरण्यवतो न तदभाववत्त्वमनोद्वयं सत्त्वादित्यादौ व्यभिचारिण्यतिप्रसंग इत्यत आह व्यभिचारिणस्त्विति न त-
 दृशीति हेतुना घटकसम्बन्धेन हेतुमतीत्यर्थः । तादृशाभाववत्त्वं साध्यवद्वृत्तित्वाभाववत्त्वं अत्रैवानुभवं प्रमाणयतिसत्तायामित्यादि एवं सत्तायामपि द्रव्यत्वसामा-
 नाधिकरण्यविरहे विशिष्टसत्त्व इति विशिष्टसत्त्वशब्दप्रतिपाद्यहेतावित्यर्थः यथाश्रुते गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्ताव्यक्तावव्याप्त्याशंकायामुत्तरयेन न तदनि-

व्यभिचारिणस्तु व्यभिचारनिरूपकाधिकरण एव तादृशितादृशाभाववत्त्वं । सत्तायां गुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमित्यनुभवान्न न चैवंगु-
 णकर्मन्यत्वविशिष्टत्वेऽव्याप्तिः । विशिष्टस्यातिरिक्तत्वात् ॥ गुणादसंगत्यापत्तेः । अतिरिक्तत्वादिति विशेष्यविशेषणाभ्यां भिन्नत्वादित्यर्थः । तथा च गुण-
 दिकं न हेतुत्वधिकरणमतो नाव्याप्तिः उभयत्वमपि एकविशिष्टपरत्वमेव तच्चातिरिक्तमेव नातः स्पर्शवान्मूर्तत्वभूतत्वोभयस्मादित्यादावव्याप्तिरिति भावः यद्यपि हेतुता-
 वच्छेदकविशिष्टहेतुत्वधिकरणावच्छेदेन न्युक्तावपि विशिष्टसत्तादिहेतौ नाव्याप्तिः न च धूमाधिकरणमहानसाद्यवच्छेदेन पर्वतीयदिधुमेव हिमत्संयुक्तत्वाभावस्य चा-
 लनीन्यायेन सत्त्वादव्याप्तिः महानसादरपिकासिकादिसम्बन्धेन पर्वतीयधूमाधिकरणत्वात् तत्र साध्यवद्वृत्तित्वाभाववतायामवच्छेदकत्वादिति वाच्यं स्वावच्छिन्नाधि-
 करणावच्छेद्यसाध्यवद्वृत्तित्वाभाववद्वृत्तिधर्मवत्त्वमित्यस्यैव फलितार्थस्य न तद्गुणत्वधर्ममादायैवलक्षणसंभवेन धूमत्वस्य हेतुतावच्छेदकत्वेऽपि द्रव्यभावा-
 त् तथापि विशिष्टस्यातिरिक्तत्वात् न तदव्याप्तिवारणसंभवे हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणत्वमवशे गौरवमसंभवाविशिष्टनिरूपकाधिकरणत्वाप्रसिद्धेः एवं-
 धूमत्वादेव्याप्यतानवच्छेदकत्वे तादृशेण कथार्याहेतोरुपन्यासो न स्यादित्याशयः ननु विशिष्टसत्त्वस्यातिरिक्तत्वे मानाभावः न च गुणो विशिष्टसत्तावानिति प्रतीत्य-

सिं. ज. भाव एवमानं। गुणस्य विशिष्ट निरूपिताधिकरणत्वविरहादेवतादृशप्रतीत्यसंभवात् न च विशिष्ट निरूपितमधिकरणत्वं यद्यतिरिक्तं तदा विशिष्टमेवानि
 ७ रिक्तमस्तु विशिष्टाधिकरणतायाः कृताधिकरणतास्वरूपत्वाभ्युपगमात् किंच विशिष्टस्यातिरिक्तत्वे द्रव्यविशिष्टसत्तावदिति निर्णयदशायामपि द्रव्यं न सत्ता
 वदिति प्रत्ययसंगः सत्ताभाववृद्धिप्रतिसत्तानिश्चयस्यैव विशेषितया तदसत्त्वात्। स्वातंत्र्येण विशेषितांतरकल्पने गौरवान् एवं विशेषणविशेष्याभयग्राहकसाम
 ग्रीविरहेऽपि विशिष्टग्रहप्रसंगः तदभयग्राहकसामान्याविशिष्टस्य ग्रहे हेतुत्वकल्पनेऽपि गौरवांतरं स्फुटमेवेत्यत आह। अनतिरिक्तत्वेति। गुरुवस्तु विशिष्टस्या
 निरिक्तत्वादिति ग्रंथस्य विशिष्ट निरूपिताधिकरणत्वस्यातिरिक्तत्वादित्यर्थः। न तथा च हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन तादृशवृत्तित्वाभाववत्त्वम
 पि निवेश्यमतेनान्यासिरित्याशयः ननु विशिष्टाधिकरणत्वं यदि नानतिरिक्तं विशिष्टसत्तावानिति प्रतीतेः प्रत्येक निरूपिताधिकरणतादयावगाहितं यैवोपपत्तेः

अनतिरिक्तत्वे तु विशेषणविशेष्यसंबंधस्यैव परंपरया व्याप्तत्वात्। केवलान्वयिनिचाव्याप्तेरभिधानं द्वितीयलक्षणाभिप्रायेणेत्याह।

हस्तचित्यं। सत्तायां गुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति॥ अन्यथा विशेषणाभावा निर्णयदशायामपि विशिष्टसत्तावत्त्वप्रतीत्यापत्तेः विशिष्टसत्ता
 बुद्धौ विशेषणाभाववताज्ञानस्य प्रतिबंधकतायाः स्वातंत्र्येण कल्पनापातादित्युच्यते तदप्याह। अनतिरिक्तत्वेतीति प्राहुः। विशेषणेति। विशेषणं तु गुणकर्मा
 न्यत्वं विशेष्यं सत्तानयोः सामानाधिकरण्यात्मकसंबंधस्यैवेत्यर्थः साक्षात्संबन्धेन तस्य व्यभिचारित्वादाह। परंपरयेति। अवच्छेदकतारूपस्वरूपसंबंधेनेत्य
 र्थः। सत्त्वगुणकर्मान्यत्वयोर्द्रव्ये एव सामानाधिकरण्यमिति प्रतीत्यावच्छेदकतासम्बन्धेन तदुभयसामानाधिकरण्यस्य द्रव्य एव सत्त्वान्वयविचारइति भावः
 । नन्वेवं ज्ञेयत्वाधिकरणपक्षवच्छेदेन वाच्यत्ववृद्धित्वाभावस्य परीयरूपादावेव सत्त्वान्वयविचारइति भावः। यद्यपीदं वाच्यं प्रमेयारित्या होतादात्म्येन केवलान्व
 यिन्यव्याप्तिप्रदर्शनमसंगतमत आह। केवलान्वयिनीति। द्वितीयेति। तत्र साध्यवृद्धिस्तस्याप्रसिद्धत्वादिति भावः। यद्यपीदं वाच्यं प्रमेयारित्या होतादात्म्येन केवलान्व
 यिनिहेतौ प्रथमलक्षणे व्याप्तिः संभवति प्रमेयावच्छेदेन वाच्यत्ववतादात्म्यकत्वविरहेणाऽप्रसिद्धेः। न च यदा यवच्छेदेन वाच्यत्ववतादात्म्यविरहो घटत्वादी सुल

तथासति। घटत्वं घटेन वाच्यमिति प्रतीत्यापत्तेः तथापि स्वाधिकरणनिरूपितहेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवहुनित्वाभावोत्रलक्षणघटकद्वयमिप्रायेण द्वितीयल
 क्षणाभिधानं स्वपदस्य तत्तत्साधनव्यक्तिपरतया तादात्म्येन पदव्यक्तिनिरूपिततादात्म्येन वाच्यत्ववत्तादात्म्यकत्वाभावस्य परावच्छेदेन प
 दत्वादावेव प्रसिद्धेः। वस्तुतस्तु केवलान्वयित्वं वृत्तिमदत्यन्ताभावाप्रतियोगित्वमात्रं न त्ववच्छेदकगर्भे। तथा च तादात्म्येन किञ्चिदपि प्रमेयं न केवलान्वयीति द्वितीयलक्ष
 णे एव तादृशकेवलान्वयिन्यव्याप्तिसंभवात् यथाश्रुतमेव सम्प्रगितिधेयं। नव्यास्तु केवलान्वयिनिचाव्याप्तेरितिकेवलान्वयिसामान्यव्याप्तेरभिधानं द्वितीयलक्षणा
 मिप्रायेणेत्यर्थः प्रथमलक्षणे यत्किञ्चित्केवलान्वयिनितादात्म्येन प्रमेयादिहेतावव्याप्तावपिन ह्यतिरिक्त्याहुः सत्तायां गुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतिः सत्ता
 निष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यस्यावच्छेदकत्वाभावं गुणादावगाहने इत्यत्र सामानाकारकप्रतीतिरुद्घातयति। द्रव्यत्वे गुण इति न तूक्तप्रतीतेः गुणावच्छेदेन द्रव्यत्वेष्ट
 प्रतीतिर्हि द्रव्यत्वे गुणेन पृथिवीत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतिवत्सत्तानिष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वस्य परंपरासं

वन्धेन सामानाधिकरण्यस्य वा। पृथिवीत्वसामानाधिकरण्यभावो विषयः गुणस्य द्रव्यत्वानधिकरणतया तन्निष्ठपृथिवीवृत्तित्वाभावावच्छेदकत्वासं
 भवात् किंतु द्रव्यत्वनिष्ठयत्पृथिवीत्वसामानाधिकरण्यं तदवच्छेदकत्वाभाव एव गुणविषय इति तद्वदीयमपि इति भावः। अवच्छेदकत्वाभावमिति। प्रात्यक्षिकप्र
 त्ययां मिप्रायेणेदं सत्तायां गुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमित्यादिशाब्दस्थलेऽवच्छेदकत्वोपस्थापकपदांतरविरहात्तदभावस्य गुणादौ बोधयितुमशक्यत्वा
 त्। किंतु सत्तानिष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यं न गुणावच्छेद्यमित्याकार एव तत्र बोधः गुणादावित्यत्र समस्यर्थस्य नञर्थः न्वयादिति धेयं नन्वेवं तादृशप्रतीतेः
 सामानाधिकरण्यभावविषयकत्वमनुभवसिद्धविरुध्येत सामानाधिकरण्यस्य व्याप्यवृत्तित्वेन तदवच्छेदकत्वाप्रसिद्धतादृशावच्छेदकत्वाभावविषयकप्रतीतेर्भ
 मत्वापत्तिश्च स्यादत आह॥ परंपरासंबंधेनेति॥ निरूपकतारव्यत्वरूपसंबंधेनेत्यर्थः। न त्ववच्छेदकतारव्यत्वरूपसम्बन्धेनेत्यर्थः तथासति सत्तायां द्रव्येन द्रव्यत्वसा
 मानाधिकरण्यमिति प्रतीतिप्रसङ्गात् सामानाधिकरण्यस्य व्याप्यवृत्तयः कुत्राप्यवच्छेदकत्वसंबंधेन तस्यासत्वात् नत्विति। तथा च द्रव्यसत्वादित्यादावतिव्याप्तिरिति

सिं. जा. न नूतनदृष्टान्तस्थले बाधकसत्त्वादवच्छेदकत्वाभावोऽस्तु प्रतीतेर्विषयः प्रकृतेर्गुणाद्यात्मानाधिकारण्याभावविषयकत्वेन किंचिद्बाधकमस्तीत्य-
 नो बाधकमाह ॥ सत्तानेति ॥ तथा च सत्तायां द्रव्यवृत्तित्वाभावसत्त्वे द्रव्यवृत्तित्वाभाववद्विन्नत्वधीस्तत्र न स्यादिति भावः ननु द्रव्यवृत्तित्वाभावोऽ-
 व्याप्यवृत्तिरेवेति तद्वेदोप्यव्याप्यवृत्तिर्वाच्यः तथा च द्रव्यगुणात्मकविभिन्नावच्छेदेन तयोः सत्तायां समवेशात्कुतो विरोध इत्यत आह ॥ द्र-
 व्यवृत्तित्वाभाव इति नन्वेवं मूलेन कपिसंयोगीति प्रतीत्या वृक्षादौ कपिसंयोगाभावोऽपि न सिद्ध्येत् नत्रापि वृक्षनिष्ठसंयोगावच्छेदकत्वाभावात्

अभावं गुणेऽवगाहते । ननु सत्तायामेव द्रव्यवृत्तित्वाभावं सत्तानद्रव्यवृत्तित्वाभाववती द्रव्यवृत्तित्वा-
 भावो न । सत्तावृत्तिरित्यादिसर्वजनप्रसिद्धप्रतीतिबाधितत्वात् । बाधकाभावाज्जसंयोगतदभावयोर-
 वच्छेदकभेदेनैकत्र प्रतीत्या तदुभयोरेकत्र सिद्धिः । अतीन्द्रियसाध्यकेऽतीन्द्रिये व्यभिचारिण्यतिप्रसंगात्

स्य मूले वगाहन संभवादत आह ॥ बाधकभावादिति ॥ कपिसंयोगाभावो न वृक्षवृत्तिरित्यादिप्रत्ययस्यासंभवादिति भावः ॥ ननु द्रव्यवृत्तित्वा-
 भावो न सत्तावृत्तिरिति प्रतीतिरेवासिद्धा द्रव्यवृत्तित्वाभावो गुणावच्छेदेन सत्तावृत्तिरिति प्रत्ययात् ॥ एकशेषस्य कर्तुं मशक्यत्वादतीन्द्रियान्तरमा-
 ह ॥ अतीन्द्रियेति ॥ मनस्तत्त्ववदणुत्वादित्यादावित्यर्थः । तत्र अतीन्द्रियसाध्यके असंभवेन ॥

ननु प्रत्यक्षा संभवेनाप्यणुत्वं मनस्त्वसामानाधिकरण्याभाववन्मनस्त्वाभाववद्वित्वात् एषिवीत्ववदित्यनुमानेनैव तत्र सामानाधिकरण्याभावः स्यात्पतीत्यत आह ॥ नचेति ॥ तद्वद्वीति साध्यवद्विभिन्नत्वस्येत्यर्थः ॥ तथाचोक्तानुमाने मनस्त्ववत् एतिभिन्नत्वापाधिः तस्य च साध्यवत्पक्षत्वे च दृष्टत्वाद्यैसाधनायापकत्वं द्रव्यत्वाद्यैसाधनाभेदस्याप्याप्यवद्वित्वेन साध्यवद्वित्तत्वावच्छिन्नभेदकृदुपाधिबोध्यः ननु साध्यप्रतिसंधानदर्शनामुक्तानुमानादेव साध्यवद्वित्वाभावसिद्धिरुत न भविष्यति अन्यथा व्याप्यतरस्यापि तत्रातिप्रसङ्गादित्यत आह ॥ किंचिदभि

तत्र सामानाधिकरण्याभावस्य प्रत्यक्षात्वा संभवेनासिद्धेः । न च तदभाववद्वित्वेन तत्र तदनुमेयं ॥ तद्वद्विभिन्नत्वस्योपाधित्वात् ॥ ६ ॥

त्यादि ॥ तथा च कालो गोमान् गोत्वादित्यादौ कालिकसम्बन्धेन हेतावव्याप्तिः । कालिकसम्बन्धेन हेतुमतिना कालेनेन सम्बन्धेन कालवद्वित्वाभावस्य कुत्राप्यसत्त्वात् न च कालावच्छेदेन गगनादेव साध्यवद्वित्वाभावस्य प्रसिद्धिः कालस्य गगनाद्यनधिकरणत्वेन तन्निष्ठवद्वित्वाभावे कालावच्छेदत्वासंभवात् कालिकसम्बन्धेन गगनादेव निमित्तत्वस्वीकाराच्च यद्यपि गोत्वाद्यधिकरणतत्त्वावच्छेदेन कालवद्वित्वा

सिं. जा.
९

भावस्य तत्तत्क्षणसमानकालीने तत्तत्क्षणगोचरज्ञाने प्रसिद्धिः तत्तत्क्षणस्यापि विषयतया स्वविषयकज्ञानाधिकरणतया तन्निष्ठतादृशव-
नित्वाभाववजायामवच्छेदकत्वसंभवात्। तथापि महाकाल एव कालिकसम्बन्धेनाधिकरणोपाधीना तु तत्तद्वृत्तितायामवच्छेदकत्वमात्रमि-
ति प्राचीनसिद्धान्तमनुरूपेण महाकालनिरूपित विशेषणतया बोधतावव्याप्तिर्द्रष्टव्या इदमिदानीमित्याकारकप्रतीतिनियामकविशेषतायायोवि-
शेषत्वेन हेतुतायामिति व्याख्यातादृशविशेषणतायाः प्राप्तेः सामान्यतएव विभिन्नकालीनयोनार्थाधाराधेयभावइति मते नानुपपत्तिगन्धोपि

किञ्च इदमिदानीमिति प्रतीतिनियामकविशेषणताविशेषेण हेतुतायां सद्देतावव्याप्तिः।
तेन संबंधेनाधिकरणे काले तेन संबंधेन साध्यवहृत्तित्वस्य विरहिणोऽप्रसिद्धेः॥ ६ ॥

स्वसमानकालीनस्य विषयतयाप्यनधिकरणत्वेन तदवच्छेदेन ज्ञाने साध्यवहृत्तित्वाभावप्रसिध्यसंभवादिति ध्येयं॥ अत्र हेतुतावच्छेदकसं-
बन्धेन स्वाधिकरणस्वनिरूपितहेतुतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवहृत्तित्वाभावस्य विवक्षायां न कोपि दोषः साधनगोत्वाधिकरणमहाकालावच्छे-
देन गोत्वनिरूपितकालिकसंबन्धेन साध्यवहृत्तित्वाभावस्य चरासवेव प्रसिद्धत्वात् साध्यसामानाधिकरण्यत्वयद्वर्मावच्छिन्नाधिकरणावच्छेदहेतुवृत्ति-
कात्पक्षाभावप्रतियोगितानवच्छेदकतद्वर्मावत्त्वाविवक्षितम्। इत्थं च वाच्यं प्रमेयादित्यादौ प्रमेयव्यक्तीनां भेदेपि नाव्याप्तेर्भेदइत्यस्मिन्नुचरणाः॥ ६ ॥

राम
९

सिं-या केचिजस्वनिष्ठं यत्साध्यवद् नित्वं हेत्वधिकरणवच्छेद्यतद्भावाधिकरणभिन्नत्वमित्यर्थः । तादृशाभावाधिकरणत्वं सदेतुस्थले स्वभिन्नव्यक्तावेव प्र
 जा- सिद्धमतो नाव्याप्तिरित्याहुः साध्यवद् नित्वाभावाधिकरणत्वसामान्ये यन्निष्ठत्वयदधिकरणवच्छेद्यत्वोभयाभावस्तत्त्वव्याप्तिः पर्वतीयरूप निष्ठयत्पर्व
 १० तावच्छेद्यवन्निमित्तं युक्तत्वाभावाधिकरणत्वं न तद्वन्निष्ठं यच्च धूमनिष्ठं न तद्वन्निष्ठं साधिकरणवच्छेद्यमधिकरणभेदेन तस्य नानात्वात् । अन्यथा पर्वतेन
 दीयरूपेण वन्निमित्तं युक्तत्वमिति वत्पर्वते धुमेन वन्निमित्तं युक्तत्वमित्यादि प्रतीत्यापत्तेः अतो वन्निमित्तमाधुमादित्यादौ नाव्याप्तिः व्याप्यते रव
 च्छेदकत्वास्वीकारे तु तादृशाभावाधिकरणत्वसामान्ये यदधिकरणवच्छेद्यत्वसामान्याभावस्तत्त्वमित्येव वाच्यमित्यादिकं पुनरुदसरत्वाङ्गपेक्षितं
 वाच्यत्वादिसाध्यकेतादात्म्येन हेतावव्याप्तिश्च वाच्यत्ववनादात्म्याभावाप्रसिद्धेः एतेन सत्तायां कर्मणि न द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीती कर्मण इ
 व कसत्त्वयोः समवायस्याप्यवच्छेदकत्वं भासते अन्यथा इदानीं सत्तायां न द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमित्यादि प्रतिपत्तेः एतत्कालस्य कर्मो नतिरेका
 त एवं च यदेतुव्यक्त्यधिकरणीयहेतुतावच्छेदकसंबन्धे साध्यवद् नित्वा भावावच्छेदकत्वं नास्ति तत्त्वमित्यर्थः कालो गोमानगोत्वादित्यादौ काल
 वृत्तित्वाभावावच्छेदकत्वस्य द्रव्यत्वादि निष्ठ आत्मसमवेतत्वाद्दोषप्रसिद्धस्य गोत्वाधिकरणीयकालिकसंबन्धे विरहान्नाव्याप्तिरित्यपि निरस्तमिति सं
 क्षेपः ॥ इति सिंहव्याघ्रलक्षणद्वयपूर्णं ॥ समाप्तोऽयं ॥ शुभं भवतु ॥ श्रीसंवत् १९४३ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

श्लोक वाराणसीप्रसादस्य नियोगेन प्रयत्नतः ॥ काशीसंस्कृतमुद्रायामं किं तोयशिलाक्षरेः १ श्रीकाशीजीमैमहले होदकदोराश्रीयुत वा
 वृद्धा वाराणसीप्रसादजीके मकानमे काशीसंस्कृतमुद्रायंत्रमेच्छपी जिनकोलेना होय उनको उक्त स्थानमे श्रीबाबू वाराणसीप्रसाद
 जीके पास याक चौरी गलीमे भाई प्रतापसिंहजीके दुकान पर मिलेगी ॥ हस्ताक्षरेण गणपत ऊर्फ बालासिंघचौहाने ॥

॥ इति सिंह व्याघ्र सहिता जागदीशी पंचलक्षणी समाप्ता ॥